

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/26 1.07.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

Nie bójcie się przychodzić do Jezusa po uzdrowienie. On przychodzi jako lekarz naszych serc, naszych dusz.

Nigdy nie jest za późno, żeby zacząć nowe życie. Czekamy na Was w konfesjonałach. Można też po prostu porozmawiać i poprosić o modlitwę. Jesteśmy dla Was. Pan chce działać w nas z mocą, byśmy byli piękni miłością.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Trwając pewnie w Bogu, który nas kocha i wspiera, możemy przetrzymać wszystkie przeciwności i zmienne koleje losu.” (30.06.2018) „Wszelka bieda materialna i duchowa, wszelka dyskryminacja braci i siostr jest zawsze konsekwencją odrzucenia Boga i Jego miłości.” (29.06.2018) „Módlmy się za nowych kardynałów, aby wspierali mnie w posłudze Biskupa Rzymu dla dobra całego Ludu Bożego.” (28.06.2018) „Mamy chronić osoby starsze, chore, nienarodzone: życie powinno być zawsze chronione i kochane od poczęcia aż do naturalnej śmierci.” (27.06.2018) „Torturowanie osób jest grzechem śmiertelnym. Niech wspólnoty chrześcijańskie zaangażują się w pomoc ofiarom tortur.” (26.06.2018) „Wiara w Jezusa Chrystusa uwalnia od grzechu, smutku, wewnętrznej pustki, samotności i jest źródłem radości, której nikt nie może nam odebrać.” (25.06.2018) „Tak jak św. Jan Chrzciel chrześcijanin powinien umieć się unizżyć, aby Pan mógł wzrastać w jego sercu.” (24.06.2018)

Święta myśl od świętych:

„Życie krótkie, a wieczność długa. Nikt na tamten świat niczego wziąć nie może, ani bogacz, ani ubogi - ale odnaleźć możemy wszystko, a mianowicie jałmużny udzielane biednym w kraju i biednym w Afryce, a także i czas poświęcony przez pracę dla Boga i Jego świętej chwały.”

(bł. Maria Teresa Ledóchowska)

Papieska intencja ewangelizacyjna na lipiec 2018:

Aby kapłani, którzy w trudzie i samotności żyją swoją pracą duszpasterską, czuli się wspomagani i pokrzepiani przez przyjaźń z Panem i braćmi.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w XIII Niedzielę Zwykłą, modlimy się o to, byśmy żyli w blasku prawdy, a nie w ciemnościach błędu. Zachęcamy w te dłuższe dni do duchowej lektury z pomocą książki lub internetu.
2. Witamy w naszej parafii św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny nowych księży. Ksiądz Andrzej Olejnik jest od dziś Wikariuszem naszej parafii, a ks. Adrian Sikora będzie wśród nas mieszkał i wspomagał nas swoją posługą sakramentalną. Życzymy im dużo zdrowia duszy i ciała, radości na każdy dzień oraz obfitości Bożego światła dla każdego wyborów i działań. Niech Bóg błogosławi, a św. Józef wspiera.
3. Jutro w Leśniowie przypada odpust. Suma odpustowa odbędzie się o 11:00. Zapraszamy do wspólnego lub rodzinnego wyjazdu.
4. We wtorek przypada święto św. Tomasza Apostoła, zwanego niewiernym, który pokazał swoim życiem, jak odważnie, w prostocie i zarazem głębokości serca służyć Jezusowi, a posłany przez Niego zaniósł Ewangelię – niemal dosłownie – aż na krańce ziemi.
5. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. W piątek i sobotę odwiedzimy chorych i starszych.
6. Zapraszamy też do wspólnego wyjazdu w pierwszą sobotę do Matki Bożej na Jasną Górę o 6:35 (powrót około 8:45).
7. Już teraz zapraszamy również do zgłaszania się chętnych na wyjazd na całodzienną pielgrzymkę do Czernej w dniu 14 lipca.
8. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy artykuł o pierwszym nuncjuszu apostolskim w Rzeczpospolitej Polskiej, który potem został papieżem oraz fachowy artykuł o metodzie in-vitro.
9. W dzisiejszym „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi tekst o kapłaństwie, który pomoże nam jeszcze lepiej przyjmować dar pasterzy i towarzyszyć im.
10. W ubiegłym tygodniu do funduszu organowego wpłynęło 100 zł.
11. Z naszej rodziny parafialnej odszedł do Boga Jan Strzelczyk, l. 85, z ul. Długiej oraz Tadeusz Noga, l. 68, z ul. Księżycowej. Pogrzeby odbędą się jutro, tj. w poniedziałek o 15:00 i 16:00. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

O Kapłaństwie z dedykacją dla nowych wręczycich Księży

Zlaicyzowanemu światu św. Jan Paweł II ukazywał niezwykle styl sprawowania posługi kapłańskiej. Radykalizm ewangeliczny życia kapłanów papież traktował jako podstawę skuteczności nowej ewangelizacji. Papież wielokrotnie przypominał kapłanom, aby byli blisko ludzkich spraw: osobistych, rodzinnych i społecznych; aby wraz z ludźmi poszukiwali „tej prawdy i sprawe-dliwości, których właściwy i ostateczny wymiar znajdujemy w Ewangeli”. Przypominamy kilka myśli św. Jana Pawła II o kapłaństwie.

Cały świat był poruszony niezwykłym, osobistym świadectwem św. Jana Pawła II, jakie towarzyszyło obchodom 50-lecia jego kapłaństwa. „Ze wzruszeniem widzę siebie leżącego na posadzce prywatnej kaplicy księcia metropolity Adama Sapiehy, słyszę śpiew »Veni Creator« i Litanii do Wszystkich Świętych; czekam na nałożenie rąk; przyjmuję wezwanie do głoszenia Dobrej Nowiny” – powiedział wówczas. Przyznał – i to jest główny wątek jego niezwykłej książki: „Dar i tajemnica” – że najważniejszym elementem posługi kapłańskiej jest głęboki wewnętrzny i osobisty związek z Jezusem. „Powołanie kapłańskie jest zasadniczo wezwaniem do świętości w tej formie, która wypływa z sakramentu kapłaństwa” – stwierdza, nie pozostawiając żadnych złudzeń.

W trakcie rekolekcji głoszonych kapłanom w 1984 roku przypomniał im, że każdy z nich musi być święty, bo inaczej daremne będą jego wysiłki wzywające braci na drogę świętości.

Kościół najłatwiej pokonać przez kapłanów

Jan Paweł II był papieżem bardzo wymagającym. Ostrzegał przed kapłanami, którzy mogliby stać się źródłem kryzysu w samym Kościele. „Kościół najłatwiej jest pokonać przez kapłanów” – mówił do polskich duchownych zgromadzonych na Jasnej Górze 6 czerwca 1979 roku. Kapłan – zdaniem św. Jana Pawła – nigdy nie może pełnić swoich obowiązków w poczuciu własnej doskonałości, wzywając innych do nawrócenia, sam musi się nieustannie nawracać. „Jeśli mamy innym pomagać do nawrócenia, musimy stale je podejmować w naszym życiu” – stwierdza w Liście do Kapłanów na Wielki Czwartek 1979 roku.

„Świat dzisiejszy woła o kapłanów świętych! – mówił w Rzymie do polskich biskupów. – Tylko kapłan święty może stać się w dzisiejszym, coraz bardziej zsekularyzowanym świecie przejrzystym świadkiem Chrystusa i Ewangelii (...) Kapłan może być przewodnikiem i nauczycielem o tyle, o ile stanie się autentycznym świadkiem”.

„Dies Domini” – przesłanie ciągle aktualne

Można powiedzieć, że cały pontyfikat św. Jana Pawła II i jego pielgrzymowanie po świecie było właściwie jednym wielkim świadectwem i potwierdzeniem tych słów.

Sukces apostolski Jana Pawła II pod każdą szerokością geograficzną sprowadzał się do tego, że człowiek ten zawsze był sobą – żywym świadkiem tego, co głosił. A współczesny świat, uodporniony na wszelki język ideologiczny, wciąż wrażliwy jest na świadectwo. Papież doskonale zdawał sobie z tego sprawę i do równie wyrazistego świadectwa zachęcał współbraci w biskupstwie, kapłaństwie i całą wspólnotę Kościoła.

„Świadectwo waszego życia – mówił – życia autentycznie i bez reszty oddanego Bogu i braciom jest niezbędne, aby uobecnić w świecie Chrystusa i docierać z Jego Ewangelią do ludzi naszych czasów, którzy chętniej słuchają świadków niż nauczycieli i są bardziej wrażliwi na żywe przykłady niż słowa”.

Wiarygodność kapłaństwa

Święty Jan Paweł II wielokrotnie wyrażał swój niepokój przed utratą wiarygodności przez kapłanów w społeczeństwie, o ile nie będą oni wierni cnocie

ubóstwa. „Jedynie ubóstwo jest gwarancją, że kapłan będzie gotowy udać się tam, gdzie jego praca jest bardziej pożyteczna i pilna, także kosztem wyrzeczeń osobistych. Jest ono nieodzownym warunkiem i przesłanką uległości apostołskiej wobec Ducha, który sprawia, że jest gotowy <pójść>, bez obciążeń i więzów, i spełniać jedynie wolę Mistrza.” (PDV 27)

Polskim kapłanom często zapominającym o tej cnocie papież kilkakrotnie tłumaczył: „Musicie być solidarni z narodem. Stylem życia bliscy przeciętnej, owszem, raczej uboższej rodziny. (...) Z tego będzie was sądził Bóg i wasze sumienie”- mówił w Szczecinie w 1987 roku. Stwierdził ponadto, że „byłoby prawdziwym dramatem, gdyby sytuacja bytowa księży, wolność od wielu codziennych udręk, z którymi muszą borykać się często świeccy, stworzyły pomiędzy duchowieństwem a wiernymi jakąś obcość.”

Opcja na rzecz ubogich

Papież przypominał kapłanom nieustannie o tzw. opcji preferencyjnej na rzecz ubogich, o obowiązku służby braciom najsłabszym: cierpiącym, niepełnosprawnym, napiętnowanym i odrzuconym przez społeczeństwo.

„Wolność wewnętrzna – stwierdzał – którą ubóstwo ewangeliczne chroni i podtrzymuje, sprawia, że kapłan potrafi stanąć u boku biednych, okazać solidarność z ich wysiłkami na rzecz ustanowienia bardziej sprawiedliwego społeczeństwa, być wrażliwszym i lepiej rozumieć i rozróżniać zjawiska związane z ekonomicznym i społecznym aspektem życia, popierać opcję preferencyjną na rzecz ubogich. Ta ostatnia, nie wykluczając nikogo z głoszenia Dobrej Nowiny i nie pozbawiając nikogo daru zbawienia, każe pochylać się nad najmniejszymi braćmi, grzesznikami, nad wszelkiego rodzaju ludźmi zepchniętymi na margines, zgodnie ze wzorem, jaki dał Jezus, wypełniając swe prorockie i kapłańskie posłannictwo (por. Łk 4, 18).”

Wreszcie wzywał kapłanów do nieustannego odczytywania współczesnych „znaków czasu”, „by rozpoznawać, dokąd zmierza dzisiejsze społeczeństwo, odkrywać jego głębokie potrzeby duchowe, określać konkretne i główne zadania oraz odpowiadające im metody duszpasterskie, by stosownie odpowiedzieć ludzkim oczekiwaniom”. (PDV 5)

Zakorzenia w modlitwie

Wreszcie św. Jan Paweł II nawoływał kapłanów do zakorzenia w modlitwie całego ich życia i misji.

Sam był najlepszym wzorem człowieka i kapłana, którego cała zewnętrzna działalność wyływała z modlitwy. Mimo, że był z pewnością jednym z najbardziej zajętych ludzi na świecie, to codziennie kilka godzin poświęcał na modlitwę.

Podczas swoich pielgrzymek po świecie – mimo ogromu zmęczenia – wstawał na około godzinę przed swoją świtą, aby w miejscowej kaplicy zatopić się na kilkadziesiąt minut w osobistej medytacji. A będąc u siebie w Pałacu Apostolskim w Watykanie każdy dzień rozpoczynał niemal dwugodzinną modlitwą.

Patroni do poznania

Święta Elżbieta Portugalska, królowa

Elżbieta urodziła się w Saragossie w 1271 r. Była córką Piotra III, króla Aragonii, i Konstancji, córki króla Sycylii. Na chrzcie otrzymała imię swojej ciotki, Elżbiety Węgierskiej, którą kanonizował papież Grzegorz IX w 1235 roku. Kiedy miała 12 lat, wydano ją za Dionizego, króla Portugalii. Najpierw odbyły się uroczyste zaręczyny (1283); Elżbieta przeniosła się wtedy z Hiszpanii do Portugalii, na dwór królewski do Bragi. W kilka lat potem odbył się jeszcze uroczystej ślub. W 1290 roku dała Dionizemu córkę, a w rok potem syna, następcę tronu, Alfonsa.

Małżeństwo jednak nie było szczęśliwe. Dionizy był hulaką i typowym awanturnikiem. Elżbieta znosiła wybryki męża z heroiczną cierpliwością. Korzystając z wolnego czasu, gdyż mąż - myślący

tylko o polowaniach i zabawach wśród przyjaciół - najczęściej był w zamku nieobecny, oddawała się modlitwie i czynkom miłosierdzia. Zajęła się także wychowaniem dzieci, które pochodziły od królewskich kochanek.

Ponieważ Dionizy miał kilku nieślubnych synów, syn pierworodny Elżbiety, Alfons, poczuł się zagrożony. W obawie, by któregoś syna z nieprawego łoża król nie mianował swoim następcą, Alfons wypowiedział ojcu wojnę. Elżbieta rzuciła wtedy na szalę cały swój autorytet, by nie dopuścić do rozlewu krwi. Rozgniewany król kazał uwięzić swoją żonę w podejrzeniu, że ta jest przeciwko niemu. Zreflektował się jednak, kiedy spostrzegł, ile wysiłków włożyła Elżbieta, by syn zrezygnował z wojny domowej. Kiedy Alfons znowu się zbuntował i ruszył z wojskiem na Coimbrę, Elżbieta ponownie ubłagała syna, i doszło do zgody między synem a ojcem. Po krótkim zawieszeniu broni Alfons ponownie ruszył na Lizbonę. I tym jednak razem Elżbieta swoją interwencją stała się aniołem pokoju. W dalszych latach musiała jeszcze dwa razy interweniować, kiedy jej zadziorny małżonek wszedł w zatarg ze swoim zięciem, Ferdynandem IV, królem Kastylii, za którego została wydana córka Elżbiety. Kiedy zaś Alfons wpadł w podobny zatarg z tym samym królem, raz jeszcze interwencja matki zapobiegła wojnie. Dlatego Kościół w modlitwie liturgicznej śławi Elżbietę jako anioła pokoju.

Legenda głosi, że pewien przewrotny paź oskarżył Elżbietę, że ta ma grzeszne kontakty z innym paziem. Król, który sam postępował wiarołomnie, uwierzył słowom oskarżyciela i nakazał żywcem spalić podejrzanego paza. Przez pomyłkę wszakże do dołu z niegaszonym wapnem został wrzucony sam oszczerca. Po dokładnym zbadaniu sprawy, niewinność Elżbiety okazała się nie do podważenia. Król w śmierci

oskarżyciela widział palec Boży.

Dionizy zmarł na rękach Elżbiety w 1325 r., zaopatrzony sakramentami i skruszony w sercu za lata niewierności. Elżbieta, wolna już od trosk rodzinnych i obowiązków dworskich, oddała się tylko sprawie własnej duszy. Poświęciła się opiece nad chorymi, starcami i opuszczonymi. Wstąpiła do III Zakonu św. Franciszka, podobnie jak to uczyniła św. Elżbieta z Turyngii. Wiele czasu poświęcała modlitwie i czynkom pokutnym. Pieszko odbyła pielgrzymkę do Compostelli. Wystawiła szereg klasztorów. Wreszcie zgłosiła się do surowego klasztoru klarysek, który sama ufundowała. W obawie jednak, aby jako zakonnica, związana ślubami, nie była ograniczona w szafowaniu dobrami ziemskimi, ślubów nie składała. Złożyła je dopiero na łożu śmierci w Estremoz 4 lipca 1336 r.

Ciało Elżbiety przewieziono do Coimbrы. Wierni otrzymywali tak liczne cuda i łaski przy jej grobie, że tłumy garnęły się do niego nieustannie. Grób Elżbiety stał się jednym z najgłośniejszych sanktuariów na Półwyspie Iberyjskim. Jednak proces kanoniczny rozpoczął się dopiero w 1612 roku. Otworzono wtedy jej grób dla zbadania tożsamości jej ciała. Znalaziono je w stanie nietkniętym. Na kult zezwolił już wcześniej papież Leon X (+ 1521), nadając jej tytuł błogosławionej. Paweł IV (+ 1559) rozciągnął kult bł. Elżbiety na całą Portugalie. Urban VIII w 1625 roku dokonał jej uroczystej kanonizacji, wyznaczając na dzień jej święta 4 lipca.

Św. Elżbieta jest patronką Portugalii, Coimbrы, Estremoz, Saragossy. Orędowniczka podczas udręk wojny. [za brewiarz.pl]

Odpust w Leśniowie

Przy okazji jutrzejszego Odpustu podajemy kilka informacji podstawowych o tym miejscu. Z pewnością wielu z nas już tam było, ale warto zacerpnąć jeszcze raz nowych sił od Patronki Rodzin. Niech Maryja uzdrawia nasze serca, goi rany i pomaga otwierać się na Ducha Świętego, Ducha Miłości.

Sanktuarium Matki Bożej Leśniowskiej, Patronki Rodzin, jest częścią zespołu klasztornego OO. Paulinów, położonego w Leśniowie – przedmieściu Żarek, w województwie śląskim. Jest ono ważnym ośrodkiem pielgrzymkowym na trasie z Krakowa oraz ze Śląska na Jasną Górę. Położenie Sanktuarium na Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej – regionie o wybitnych walorach środowiska przyrodniczego, w obrębie Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd, przy szlaku turystycznym o tej samej nazwie sprawia, że jest to szczególnie miejsce modlitwy i spotkania z Matką Bożą.

Jutrzejszej Sumie Odpustowej o 11:00 będzie przewodniczył i homilię wygłosi Ks. bp Andrzej Przybylski – Biskup pomocniczy naszej Archidiecezji. Po sumie odbędzie się procesja eucharystyczna.

Zapraszamy do wspólnego lub rodzinnego wyjazdu.

Intencje Mszalne

Niedziela 1.07 – XIII niedziela zwykła

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 1.) + Edmunda Kałę (2 r.), Stanisławę i Walentego Kałów,
Pelagię i Konstantego Gębusiów

2.) + Józefa Brzeczka, Helenę i Stanisława Chudzików,

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Róży i Zdzisława
w rocznicę zawarcia sakramentu małżeństwa

17:00 + Teresę, Jana i Zofię Janików, Eugeniusza, Annę,
Konstantego i Józefę Głąbów

Poniedziałek 2.07

15:00 Pogrzeb + Jana Strzelczyka

16:00 Pogrzeb + Tadeusza Nogi

18:00 + Józefę (r.), Władysława, Antoniego, Zenona i Zdzisława Plusów,
Eugeniusza Bzurę, Józefa Badorę

Wtorek 3.07 – święto św. Tomasza, Apostoła

17:00 + Ks. Proboszcza Mirosława Sikorę od rodziny Kisiela

18:00 + Elżbietę Pasięka od pracowników Zakładów Mięsnych Aleksandria

Środa 4.07 – wspomnienie dowolne św. Elżbiety Portugalskiej

18:00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów piszczalkowych

3) + Józefa (r.) i Marię Raczyńskich, Zofię i Bronisława Sikorów,
Urszulę Głąb, Waclawa Kuca, Zdzisława Gajowczyka

4) + Zofię Pasięka (4 r.), Genowefę, Edytę, Antoniego, Czesława Mików,
Stanisławę, Ignacego, Dominika Pasięków, Anielę i Pawła Ludwигów

5) + Jacka Solucha (23 r.), Helenę Soluch, Czesława Popę

6) + Elżbietę Pasięka od rodziny Dorożyńskich

7) + Dorotę Kędziorek-Zych od pracowników Związków Zawodowych
Wodociągów Częstochowskich

8) + Mariannę (4 r.), Juliana Francików

9) + Helenę Pietrzak od Elżbiety Paruzel

10) + Krystynę, Mieczysława Lisieckich, Teresę Supernak

11) + Józefa, Franciszka, Leona, Juliana, Annę, Bronisława Rybaków
i Andrzeja Tolla

Czwartek 5.07 - pierwszy czwartek miesiąca

7:00 + Czesława Kijasa od uczestników pogrzebu

18:00 1.) + Pawła Piłśniaka

2.) + Jerzego Walkosza od Henryka Gał z rodziną

Piątek 6.07 – wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy – pierwszy piątek miesiąca

7:00 Za parafian

18:00 1.) + Aleksandra Krysiaka od Ewy i Grzegorza z rodziną

2.) + Bolesława Marczyka od siostry Marii

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:00)

Sobota 7.07 – pierwsza sobota miesiąca

9:00 + Donatę Szymańską od sąsiadów Lamików i Gawędów

18:00 + Jana Paruzela (4 r.), Eleonorę i Antoniego Paruzelów,
Teodorę i Stanisława Chadrianów

Niedziela 8.07 – XIV Niedziela Zwykła

8:00 + Mariannę (r. śm.) i Stanisława Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłazów,
Zbigniewa Sabata

10:00 + Marcina (15 r.) i Władysławę Gembusiów, Kazimierza Paludkiewicza

12:00 Dzięczynna Msza św. za posługę Pani Teresy jako gospodyni parafii
i o Boże błogosławieństwo z okazji 60. urodzin

17:00 + ks. Grzegorza Ułamka, Bronisława i Natalię Ułamków,
Annę i Józefa Kubatów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 – 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Owiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – wtorek o 16:00, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży – piątek o 19:00, Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże – sobota o 10:30, Wolontariusze miłosierdzia – pierwsza sobota miesiąca o 10:30 (kontakt: 609136447), Grupa posługująca wyzwoleniu – drugi i czwarty piątek o 19:30

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 18:00

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 10:15 do 12:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881